

edu magazin

CJELOVIT PRISTUP OBITELJIMA I POJEDINCIMA

Posebno izdanje - neka bude mir!

PISMA RODITELJU, DJETETU, KOLEGICI, SEBI...

**Interdisciplinarna
suradnja**

Edukativni savjeti i primjeri
Podrška obiteljima i
pojedincima

*Interaktivni
magazin*

ČITAJ, SLUŠAJ I GLEDAJ

BESPLATNI MAGAZIN

*“Nije da se ne
usudujemo jer je
teško, već je
teško jer se ne
usudujemo.”*

Lucius Annaeus Seneca

RIJEČ UREDNICE

*Toliko sam se naplakala nad ovim izdanjem magazina...
Svi autori unijeli su maksimum svoje duše, srca, iskustva i
dobre volje u hrabrenje svih te smjernice za bolje sutra.
Željeli smo vam prenijeti važne poruke o raznim temama:
snalaženju u neizvjesnim vremenima, stresnim događajima
(rat!), pozivanje na mir, značaju djeteta u životu roditelja,
poštivanju zakonskih propisa i standarda za djecu u
ustanovama (Državni pedagoški standard), podrška
kolegicama, ženama u svim ulogama, dječjoj samostalnosti
i odgovornosti, uključivanju djeteta u svakodnevni život od
najranije dobi...
Pripremili smo vam i priče i pjesme za djecu za utjehu te
primjere aktivnosti.*

Pripremite papirnate maramice za ovo izdanje...

Hvala na praćenju!

KONTAKT

tea@edulist.online

MJESEČNI MAGAZIN

Sljedeći broj izlazi u travnju 2022.

UREDNIKA

Tea Resanović

**VIŠE O SVIM AUTORIMA UNUTAR MAGAZINA
MOŽEŠ SAZNATI OVDJE**

*podrška
iz ustanove*

NATAŠA MAČEK

05

Pismo majci - Iz perspektive
odgojiteljice
[@odgoj_u_pozitivi](#)

09

TEA RESANOVIĆ

Pismo svakoj majci
Pismo svakoj kolegici
[@tea_edulist](#)

*odgojno-
obrazovno*

motivacija

EVA HOHNJEC

11

Pismo djetetu u ratu
[@eva_hohnjec](#)

13

IVANA HARAPIN GAJIĆ

Pjesma tebi
[@hara_motivacija](#)
[@hara_pedagogija](#)

motivacija

BILJANA MARIĆ

15

Pismo djeci *za djecu*
[@odgojni_kutak](#)
[@djecjacitaonica](#)

17

MIA ŽILIĆ

Pismo roditeljima djeteta iz vrtića
[@od_malena_](#)

*odgojno-
obrazovno*

motivacija

MARIJA RUŠEV

19

Pismo za sve majke koje se
osjećaju tužno i koje misle "n
mogu više ovako"
[@odgojni_kutak](#)
[@djecjacitaonica](#)

21

MONIKA ŠVORIĆPismo ženi, majci, kćeri, unuci,
prijateljici, kolegici...@just_mom_nurse *motivacija*

23

NATAŠA TREBOTIĆ

Priče i pjesme za djecu

@odgojni_kutak

@djecjacitaonica *za djecu*

27

ANA MARIJA HORVAT

Mami malenog atopičara

@mama_atopica *zdravlje*

29

MAJA LONČARIĆ

Pismo roditelju

@actionma.ma *DIY*

31

JOSIPA PERIŠ

Ukrasno srce

@actionma.ma *odgojno-
obrazovno*

33

KRISTINA TANGER

Pismo svakoj mami

@montessorimama.hr *odgojno-
obrazovno*

IZ PERSPEKTIVE ODGOJITELJICE

Autorica: Nataša Maček,
mag.praesc.educ.
 @odgoj_u_pozitivi

Draga,

čujem da u zadnje vrijeme često teško uzdišeš, kao da u svakom novom udisaju i izdisaju tražiš utjehu.

Što te brine? Što ti toliko um umara da je svaki trenutak samoće pretvoren u bolne udisaje?

Misliš li da si u ovome sama? Dijeliš li s kime svoje brige? Uzimaš li vrijeme za koje možeš reći da je potpuno i samo tvoje? Uzimaš li pauzu od bivanja majke, žene, prijateljice, kćeri...uzimaš li pauzu kako bi bila samo ti? Kako bi bila ona koja si bila prije toliko mnogo godina da ti se sad već čini kao neki drugi život?

Kreni ispočetka...

Sjeti se onog trenutka kada se tvoj život potpuno promijenio.

Sjeti se onog plusa kojeg si vidjela na testu, kada je tvoje tijelo obuzela izvantjelesna toplina i sreća.

Istog trenutka je krenula i briga, toliko duboka i široka da ju ne bi mogla rukama obgrliti niti riječima opisati, briga za nekoga tko nisi ti, ali je dio tebe, u tvojim očima još je i bitniji.

Iduće čega se neizbrisivo sjećaš je onaj osjećaj topline i mekoće koji si osjetila na svome tijelu odmah nakon olakšanja, tu riječ, olakšanje, tek si tada shvatila u njenoj potpunosti.

A ona mekoća i toplina malog tijela ispunile su ti srce i mozak, prvi put si se zaljubila, osjetila si ljubav toliko jako da bi ju mogla opipati rukama i podijeliti prolaznicima.

Dok je tvoje tijelo tražilo odmor i razumijevanje tog malog bića, ono u svojoj svojoj toplini i mekoći, tražilo je samo tvoje tijelo.

PISMO MAJCI

Zadnjim atomima snage si se ustajala i davala dio sebe, plakala jer nisi razumjela kako drugima to davanje ide tako lako, zašto tvoje tijelo ne može dati još više.

Odjednom si se susrela s mnogo novih pojmova i drugih roditelja koji misle da znaju što je bolje, s mnogo novih savjeta kako biti savršen roditelj i kako odgojiti savršeno dijete u ovome nesavršenome svijetu...

Pitanja poput: "Ajme, već ste mu dali da jede čokoladu!?", "Joj to je previše crtanih filmova, znaš koje su sve loše strane buljenja u ekran?", "Dok ste vi bili mali nema šanse da bi vi nama tako odgovarali", "Koliko ste danas bili na svježem zraku?", "Jel' pije kakve vitamine?", "Čekaj, ne ide ni na engleski ni na ples ili nogomet?", "Jesi sigurna da je pametno da dijete učiš da vjeruje u Djeda Božićnjaka?"

..... i još mnogo toga...

Pa kreneš sumnjati u svoje sposobnosti kao majka, sve do tada mislila si da je dovoljno dijete voljeti, poštovati, posvetiti mu se potpuno.

Mislila si da je dovoljno u svijetu nepovezane povezanosti sa svojim djetetom biti povezana potpuno, pokazujući mu sve što svijet nudi i koliko život može biti čaroban.

I tako se davanje nastavilo, u početku je to bilo davanje u obliku prehranjivanja, uspavlivanja, kasnije si se davala jer je došla prva temperatura pa druga i treća, krenuli su i zubi, prvi ostanak u bolnici koje je tvoje tijelo i um rasulo u komade za koje si mislila da se nikada neće sakupiti u jedan reprezentativan ljudski oblik.

Ali i to si preživjela.

Ta mala toplina i mekoća proslavila je prvi rođendan pa je brzo nakon toga krenula u vrtić, u svakoj toj situaciji i ti si plakala, nekada s njom, nekada umjesto nje.

Nakon polaska u vrtić približio se i tvoj povratak na posao, toliko si se trudila biti dobra majka da si skoro zaboravila kako je to biti dobar u onome što radiš, no brzo si se vratila u svoje staro ja.

Jedino što su se očekivanja ostalih promijenila: jesi majka, ali moraš biti i radnica, moraš biti sve odjednom.

JER SI SAVRŠENA BAŠ OVAKVA...

Moraš biti doma s bolesnim djetetom, ali ne smiješ, jer onda nisi dobra radnica, ali ne smiješ, jer zašto dijete ima oca.

Sva ta silna očekivanja ostalih kako biti suvremena žena, a ti si mislila da je dovoljno kvalitetno raditi, surađivati s ostalima, biti uz dijete kada te ono treba, iako ima i oca.

Ti to radiš i zbog sebe, jer ti je još uvijek teško odvojiti se od topline i mekoće, pogotovo u takvim trenucima.

Prolazili su dani, mjeseci, godine, ljubav je rasla nezaustavljivo.

Otkrila si sebe, svoje granice i znanja, narasla još više, negdje usput si odrasla, nenadano, iznenada i čini ti se, prebrzo.

Istovremeno očekivanja drugih, ono što bi trebala biti kao žena, kao majka, s tobom se sudaraju, nikako ne možeš naći mir i ispuniti ono što drugi očekuju.

Briga s kojom se susrećeš sve teže pada na tvoja leđa i sve više umara tvoje misli.

Pandemija, potresi, rat... pritisak pod kojim se lomiš, unutra, na van je sve savršeno, jer svijet nije spreman na još jednu slomljenu dušu. Kažu da je u redu biti slomljen, no kada se slomiš postaneš teret i okrenu leđa pod izgovorom svojih slomljenih misli... pa si naučila plakati u sebi, uzdišeš i izdišeš, tražiš mir.

Misli se pretvaraju u kaos dok se prisjećaš djetinjstva, straha u očima majke, trčanja u sklonište, zvuka sirena, oca koji umoran dolazi s bojišta i majke koja ga grli i zahvaljuje Bogu što je došao, moli ga da ne ide više....

Plačeš jer vidiš sebe i njega, iNju, vašu toplinu i mekoću, ljubav i brigu koju dijelite.

Odjednom imaš poriv zaštititi tu toplinu i mekoću još više....

No, sjeti se u tim uzdisajima da nisi sama, sjeti se ruku koje te grle, prijatelja koji s tobom koračaju u ovom nesavršenom svijetu.

Sjeti se da je u redu biti ti, u redu je živjeti život onako kako ti misliš i osjećaš. Čija očekivanja treba ispuniti nego svoja vlastita?!

Uvijek će biti netko kome će biti neobično ono što radiš, netko tko ti neće pružiti ruku iz objesti i ljubomore zbog tvoje hrabrosti da u

...SAVRŠENA KAO TI

ovom nesavršenome svijetu i dalje odgajaš nasmijanu i sretnu toplinu i mekoću. Uvijek će biti i onih koje će boljeti tvoji poljupci i zagrljaji s njim, što ste uz sve neprilike ipak ulovili svoje prilike.

Neka te udisaji umire, no neka nakon njih slijedi jedan veliki izdisaj zadovoljstva, jer si ti ono što tebi treba i ne sramiš se toga. Znaš da je danas gledala previše crtića, pojela previše čokolade, znaš da si ti u tim trenucima bila strgana i prepoznala si da je vrijeme da se skupiš i nakon toga budeš mama, jer što će joj rasuti komadi kada toplina i mekoća traže smijeh i strpljenje.

Znaš da si u svim svojim nesavršenostima upravo takva savršena, kao majka, kao žena, kćer, radnica, prijateljica- najbitnije, savršena kao ti!

S ljubavlju,

Nataša

PISMO SVAKOJ MAJCI

Autorica: Tea Resanović, mag. paed.
@tea_edulist

**Klikni na zvučnik
 za preslušavanje pisma:**

Draga svaka majko,

pišem ovo na rodendan moje mame. Ne pišem njoj, nego pišem svakoj mami. Njoj mogu zahvaliti i biti ponosna što je ona moja mama.

Tko bi rekao (a opet, svi bi rekli) da je biti majka tolika privilegija, tolika radost i ispunjenje, a u isto vrijeme tolika borba, stalni uputnici nad glavom i umna borba oko (ne)ispravnih odluka.

Znala sam da roditeljstvo donosi 0-24 h brigu i posvećenost. Ja ne bih ni mogla drugačije.

Znala sam da život kakav sam imala prije djeteta u trenutku kada se dijete rodi staje i da se sve mijenja.

Mislim da sam znala, ali samo sam pretpostavljala... Nisam mogla pojmiti stvarni razmjer dok se to nije počelo odvijati. Dok me nije počeo buditi svaka 2 h noću.

Nadala sam se da će u jednom trenutku početi spavati cijelu noć, kako sam čula da neke bebe spavaju. Nadala sam se da će biti na tatu kad je spavanje u pitanju pa da će stvarno biti spavalica, ali naravno taj dio mojih nada nije ispunjen. Ja nisam nikad bila spavalica i taj dio sam očito sama sebi „zakuhala“.

Zapravo jedini dio koji me toliko iscrpljivao bilo je to isprekidano spavanje i naravno, briga dok je bio bolestan.

Ma da mu fali jedna dlaka na glavi, u stanju sam pretjerano brinuti, a kamoli kada je pod temperaturom i cijeli slab.

Ne možemo ih takve gledati, sve bi dali da im pomognemo.

Zato draga svaka majko, šaljem ti hrabrost, mudrost, snagu i strpljenje da izdržiš sve izazove roditeljstva. Ti to možeš!

Tvoja Tea

PISMO SVAKOJ KOLEGICI

Draga svaka kolegice,

posao nam je izazovan, dinamičan, nikada ne znamo što i tko će nas taj dan s čime dočekati, koje dijete će doći, koje dijete će imati neki tantrum, koje dijete će biti tužno ili dobiti temperaturu, koje dijete će jako uspješno napraviti nešto što do tad nije moglo... koje dijete će izmisliti novu igru s prijateljima... koje dijete će nas neočekivano izgrliti i izljubiti ili koje baš neće htjeti da ga pomazimo...

koji roditelj će doći s obrambenim stavom pred vrata, koji će doći s pitanjem na koje možda nemamo odmah odgovor, koji će doći s neočekivanim znakom pažnje ili izrazito raspoložen... koji će nam roditelj ispričati svoju životnu priču da će nas to skroz uzdrmati i pogoditi... koji roditelj će opetovano odbijati suradnju i izbjegavati naše smjernice...

koja kolegica će nas danas jedva pozdraviti, koja će nam ispričati svoje životne dvojbe, koja će nam neočekivano pomoći bez razmišljanja, koja će biti konstantno tu za nas, koja će nas nasmijati do suza, koja će nas pogurati malo kada nismo ni bili svjesni da nam to treba...

koji nadređeni će nas pohvaliti ili možda podsjećati na dogovorene rokove koje nismo izvršile, koji će nas nenadano nagraditi, koji će tražiti od nas nemoguće, koji će imati mnoštvo zahtjeva i ideja za koje ćemo se i mi zainteresirati, koji će nam dati ogromnu priliku i vjetar u leđa...

svaka naša ustanova, skupina, mikro svijet se razlikuju... u svemu tome trudimo se ostati svoji, profesionalni i pristupačni. Svaka od nas, kada bi radila u nekom drugom kolektivu, drugoj skupini, učionici, trebala bi na drugačiji način prilagoditi sebe... Takvo zanimanje smo izabrale... Rad s ljudima, s djecom nema točan recept i ne može biti identičan 10-ak godina, jer i vremena se mijenjaju i zahtjevi pred djecom i odraslima, a i spoznaje u odgoju se mijenjaju.

Stigneš li promisliti o sebi? O svojim akcijama? Stigneš li se nasmiješiti djeci i odraslima u svom okruženju? Stigneš li zaboraviti na sve ono ružno u svijetu i koncentrirati se na pozitivno? Stigneš li raditi na poslu ono što te veseli? Stigneš li prenositi svoju motivaciju na druge? Stigneš li promisliti o drugim opcijama, ako ti je trenutna opcija izrazito mučna i s grčem ideš na posao? Znaj da nisi sama i znaj da se svi borimo.

Ne zaboravi na sebe, na ljudskost i prolaznost ovog jedinstvenog života koji nam je dan.

Hvala ti što se baviš sobom, djecom i ljudima u okruženju. Hvala što prenosiš životne vrijednosti, odgojne ideale i što si dio promjene na bolje.

Tvoja Tea

PISMO DJETETU U RATU

Autorica: **Eva Hohnjec,**
 univ. bacc. praesc. educ.
 @eva_hohnjec

Drago moje dijete,

Sjećaš li se svih onih neprospavanih noći zbog buke koju je proizvodilo oružje nekih tamo zlih ljudi, svog straha kada su ti rekli da je vrijeme da kreneš u neku drugu, bolju državu? Nadalo si se, dijete moje, da će tamo stvari biti bolje. Da te neće dočekati konvoj koji će te pratiti, jer se uz njega osjećaš nesigurno. Bojiš se hoće li u nekom trenu konvoj krenuti baš prema tebi i hoće li postojati netko tko te može zaštititi u tom trenu.

Tvojom glavom prolaze glasne misli, misli briga koje bi trebale moriti nas odrasle, a ne tebe. Tebe bi trebalo brinuti hoćeš li danas ponijeti žutu ili plavu loptu sa sobom u školu, jesi li napisao svu zadaću ili uzeo pribor za likovni. Rat bi za tebe trebao biti povijesni pojam koji ćeš učiti kroz koju godinu, a ne nešto što je u tvojoj svakodnevnici. Urušene zgrade trebalo bi vidjeti samo na filmu, a ne gledati kako se ispred tvojih očiju urušava još jedna zgrada, možda baš ona u kojoj živi netko od tvojih prijatelja.

Znaš, za tebe svijet treba postati bolje mjesto. Za tebe, da ne liješ suze zato što smo mi odrasli zakazali. Za tebe, da vidiš kako svijet nije crn, već da može biti i šarenih boja. Svijet je veselo mjesto, ako ga mi učinimo takvim. Postoje neki veliki ljudi koji žele svijet učiniti dječjim igralištem, da se njime ori graja dječjeg smijeha i da se tamo vide dječja, nasmiješena lica. Želim ti reći, da zaslužuješ imati sretno djetinjstvo, a ne živjeti u nekoj drugoj, meni nepoznatoj dimenziji. Ondje, gdje je tisuće ljudi sa puškama, dok se nitko ne bori za tvoja prava, već za neke tuđe interese. Gdje su moćnici važniji od tebe, koji tek počinješ mijenjati ovaj svijet. Znaš, jako me muče ove stvari, ali sam i žalosna zato što ne mogu trenutno učiniti ništa da zaustavim to što ti proživljavaš.

Dijete moje, među tim ljudima koji žele da tebi i svoj drugoj djeci bude bolje, među njima sam i ja. Ne mogu ti obećati da će se prestati igrati rata, ni da će se danas vratiti tvoj tata, ali obećajem ti da ću te čvrsto držati za ruku dok ne otjeram sve tvoje noćne more i dok ovaj svijet ne postane nešto bolje.

A onda jednog dana, kad prođe sva ova grozna galama, kad se vrate tata i mama, onda će sve biti bolje. Mi ćemo se brinuti o tome da si sretan, a ti ćeš uživati u igri sa svojim prijateljima. Život piše čudne priče, vjerujem u to da ćeš zbog svega što se dogodilo nastaviti činiti ovaj svijet boljim, kako više ni jedno dijete ne bi iskusilo grozote koje si ti iskusio na svojoj koži. Zbog svega što jesi i što ćeš postati, volim te.

*S Gubarju,
Eva*

“Djeca nisu stvari koje treba oblikovati, nego ljudi koje treba otkriti.”

Jess Lair

PJESMA TEBI

Autorica: Ivana Harapin Gajić, prof. pedagogije; mindfulness i NLP praktikantica

**@hara_motivacija
@hara_pedagogija**

Moja ti,

**kad zacijeli sve u tebi pitaš se gdje je otišla inspiracija.
Tuga koja preplavljuje ljude u potocima, teče mimo tebe i nije ti jasno zašto ne slijediš njen tok.**

Ranije bi putovala s njom u druge predjele, na druge obale, plivala bi uzvodno do hladnih gradova i još hladnijih ljudi. Boljela bi samu sebe svojim mislima i izmišljala nove scenarije najbolnije tuge, dugo, ljepljivo, ranjeno.

Hrabro bi marširala sigurna u svoju misiju uvijek stavljajući druge ispred sebe, a da te oni to i ne traže, jer - spasiti, spasiti treba sve.

Moja ti, kad zacijele sve rane u tebi i kad zatvoriš put tuzi, gdje će se smjestiti inspiracija?

Hoće li otići u zahvalnost na svemu što imaš?

Hoćeš li u srce staviti mir dok njeguješ tišinu uma i prihvaćanje onoga što te prije pozivalo na bitke, neprekidne, iscrpljujuće?

Moja ti, hoćeš li pisati o radosti umjesto o boli?

O oblacima i psiću koji je izašao iz autobusa, o maloj gusjenici koja se popela na zid, o lavu što lijeno zijeva, o vodi, o moru, o Suncu i Mjesecu, o ljepoti, o ljubavi, o sebi, istinski iskreno i toplo?

Moja ti, ništa nije izvan tebe, ništa, ni dobro ni loše.

Tek si projekcija obrazaca uklesanih u um, nekih davnih vjerovanja kojima robuješ, ni sama ne znajuć' zašto.

Kad zacijele sve rane u tebi čiju ćeš bitku voditi?

Moja ti, mir, mir je vječna inspiracija, mir s kojim liježeš i s kojim se budiš, mir duboko u sebi i mir oko tebe. Kad zacijele sve rane ostaje mir.

Tvoja *Jana*

Klikni na zvučnik
za preslušavanje pisma:

• Foto: Pixabay

*“Briga o sebi je
način na koji
vraćate svoju
moć.”*

Lalah Delia

PISMO DJECI

i ja sam mama

Autorica: Biljana Marić
zaposlena mama
@i_ja_sam_mama
@djecjacitaonica

Draga moja djeco,

od kada sam Vas rodila, do dana današnjeg, ma do zauvijek ću biti tu za Vas. Bit ću Vaša podrška, Vaš oslonac, Vaše rame za plakanje, netko s kim ćete se smijati i glupirati.

Ne znam da li ću Vam ikada moći objasniti, pokazati, dokazati ljubav i sve osjećaje koje imam prema Vama.

Dok sam i sama bila dijete bila sam uvjerenjena kako je nemoguće da roditelj voli svu svoju djecu jednako, ali djevojčice moje od kada sam tebe rodila, imam osjećaj da su se uz tebe „rodili“ i dodatni, novi osjećaji i vjerujte mi kad Vam kažem, volim i tebe i brata identično, u to nikad nemojte sumnjati.

Želim da znate da sve što radim, sve odluke koje sam donijela, svako moje NE, ima razlog. Puno puta Vas samo želim zaštititi, ali ponekad znam pretjerati, znam, i trudim se svakog dana iznova biti bolja mama nego što sam to bila jučer.

Umor, stres, svakodnevnne obveze, pa i nesigurnost znaju biti razlog mojih reakcija u određenim situacijama, ali Vam se uvijek ispričam, uvijek se nakon toga pomirimo, izgrlimo. Nemojte mi to zamjeriti, jednostavno ponekad budem iscrpljena od svega, i onda mi bude teško gledati Vas dvoje kako se raspravljate oko toga čiji je bombon ili tko je uzeo čiji balon, a niste ni svjesni koliko ste sretni što imate jedno drugo.

Bila sam uvjerenjena kako će globalno zatopljenje biti „jedina“ grozna stvar s kojom ćemo se boriti dok budete odrastali, ali ubrzan način života, ekranizacija, raznorazne nove bolesti, izolacije, sve je to utjecalo na sve nas, na naše raspoloženje, uči nas sve i na neki način nas „tjera“ da vježbamo naše strpljenje, razumijevanje.

Vjerujte mi na riječ, puno toga što Vam sada, pa i kasnije kroz Vaše odrastanje nije jasno moći ćete razumijeti tek kad i sami postanete roditelji.

Tata i ja smo jako ponosni na Vas, volimo Vas najviše na cijelom svijetu.

“Nema jasnijeg prikaza duše jednog društva od načina na koji tretira svoju djecu.”

Nelson Mandela

PISMO RODITELJIMA DJETETA IZ VRTIĆA

Autorica: Mia Žilić, mag.praesc.educ.

@od_malena_

Hej mama i tata,

Iako ste priželjkivali da se uspješno prilagodim na polazak u vrtić, niste očekivali da ću vam tako brzo sretno mahati kad me ostavljate u skupini. Bili ste sa mnom kratko unutra, pustili me da činim svoje prve samostalne korake i istražujem sobu punu novih poticaja.

Ne samo da sam se igrala novim igračkama, nego sam upoznala i svoje prve prijatelje. Svi su tako divni! Prihvatili su me i već me svi dozivaju imenom. Neki su od njih već inicirali igru sa mnom da me bolje upoznaju. Jedva čekam da otkrijemo koje igre možemo zajedno igrati!

Znate, išli smo i na vrtićko dvorište. Tamo se smijem penjati na tobogan iako je visok. A najbolje od svega je što me teta uvijek čuva i pomogne mi kad to trebam.

Jako mi se sviđa u vrtiću. Volim što mogu slobodno istraživati i što zajedno pjevamo, plešemo, slikamo, čitamo... Zapravo, nekad sam toliko uzbuđena da ne znam što bih prije radila!

Ali nešto me je zabrinulo. Prijatelji mi govore kako bi nam uskoro moglo doći još prijatelja u skupinu... Na prvu mi se to učinila kao lijepa vijest i jako me obradovala. A onda sam čula da u moj ormarić više neće stati samo moje stvari. Nije mi to bilo jasno jer je moj ormarić već sad vrlo malešan.

Tako su razgovarali i o krevetićima. Pitali su se gdje će oni svi stati u našu, i tako prenapučenu i premalu, sobu?! Hm, i samoj mi je to bilo čudno.

Htjela bih upoznati nove prijatelje, ali oni moraju imati svoje ormariće i svoje krevetiće da imaju dovoljno mjesta kao i svi mi ostali.

Htjela bih da svi vide kako u vrtiću može biti lijepo. Samo ne znam kako je to moguće ako će ostati samo naše dvije tete na tako veliki broj prijatelja? Pa one su zajedno samo za vrijeme ručka i prije popodnevnog odmora. Kako ćemo onda omogućiti svim prijateljima da u vrtiću budu sigurni, da se razvijaju i druže nesputani brigama kako i priliči?

Možete li pomoći u tome, mama i tata?

Cujem da govore o nekom dokumentu. Iako ne znam puno o tome, čini mi se da brine i naše tete.

A ja samo želim i dalje ići sretno u vrtić. I da sva djeca mogu dobiti što i ja. Kvalitetan rad, sigurnost, nove spoznaje i iskustva kao i propisan broj prijatelja za druženje kako bi svi imali jednaka prava.

Hvala dragi mama i tata što brinete o mojoj skupini. Uz vašu pomoć i podršku možemo napraviti razliku.

Vaše zabrinuto dijete

- **Hvala Vam što se informirate i djelujete prema svojim mogućnostima vezano uz najavljene izmjene Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju kao i potrebu da se ne ukine Državni pedagoški standard.**

**Klikni na sliku
za preslušavanje pisma:**

PISMO ZA SVE MAJKE KOJE SE OSJEĆAJU TUŽNO I KOJE MISLE „NE MOGU VIŠE OVAKO“

Autorica: Marija Rušev,
mag. soc. et paed.
@odgojni_kutak
@djecjacijaonica

Odgojni
kutak

Hej majko, kako si?

Razmišljaš li o današnjem danu? Gledaš li svoje dijete kako je bezbrižno, kako se igra, uživa u suncu, trči po livadi? Prolazi li ti kroz glavu „Kako sam ja sretna majka, imam zdravo i veselo dijete!“?

Ili... Gledaš svoje dijete kako sjedi u kutu kuće i nezainteresirano se igra svojim medvjedićem ili autićem? Dijete koje zabrinuto gleda kroz prozor i razmišlja svojom malenom glavicom o životu.

Kojem životu? Onome koje je proživjelo u svojih 3, 4, 5 godina? Što je tebi tada u mislima? Razmišljaš li o sebi ili o djetetu?

Teško je, znam... Svima nam dođu teški trenuci. Trenuci koji nam zaustave život i okrenu za 360 stupnjeva. Ne znaš što ćeš napraviti, ne znaš ima li rješenja i osjećaš se potonulo, bezvrijedno i tužno.

Nemoj si to raditi! Ne zaslužuješ to! Dođe loše, ali znaj da jednom i prođe. Znaš li kako? BORBOM!

Jaka si, jedinstvena i nitko nije kao ti, zapamti to! Jedino što trebaš je pogledati kroz prozor.

Kiša je vani? Nema problema, doći će i sunce uskoro. Trebaš gledati u daljinu, možda vidiš i koju dugu.

Ali pazi, nisi sama u tome. Imaš jedno malo srce uz sebe kojemu si sve na svijetu. Znaš li to? Ono u tebi vidi jedinu svjetlost, a kako će je vidjeti ako je u tebi tama? Izbori se za sebe i zasjaj. Budi nekome sunce poslije kiše.

Zamisli samo osjećaj koji to maleno srce doživi u tome trenu.

Wow, zar ne?

Svijet i svi problemi odmah su stali. Znaš da se imaš za što boriti, nema odustajanja! Pokaži svome djetetu da za sve ima rješenja, čak i ako je najteže. Pokaži mu da je ljubav ono što nas spaja i da je ljubav ono što nas čini sretnima. Sreća nas onda čini mirnima, a to nam je svima potrebno.

Pogledaj samo što se događa oko nas. S kakvim se sve situacijama danas majke, djeca, očevi nalaze... Nije li to strašno? Nije li strašno živjeti u nemiru i pitati se hoću li ikada moći biti sretan opet?

Mislim da ti možeš biti sretna onda. Imaš dom, obitelj, hranu i vodu, topli krevet i ljude koji te vole. Gdje je onda problem? Radimo li ga sami sebi ili samo dopuštamo da nas problemi vraćaju unatrag?

Znaš što ja mislim?

Mislim da bi nas trebali gurati naprijed! Svaki problem, korak naprijed.

Nema unazad, hej! Ne dozvoli to. Pokaži i svome djetetu tu jačinu. Pokaži mu da ne postoji problem koji se ne može riješiti. Čak i ako se nalaziš u zaista teškoj situaciji, ne posustaj. Potraži pomoć, nemoj se sramiti.

Oprosti ako si dobila dojam da sam gruba, nisam tako mislila. Htjela sam ti samo reći da nisi sama i da se ne moraš boriti sama protiv svih.

Kad sam ja bila još djevojka, u sobi mi je stajala jedna lista. Jedna od natuknica bila je: „Kada misliš da ti je cijeli svijet okrenuo leđa, pogledaj ponovo!“.

Tako i ti pokušaj. Ja sam uz tebe i ja vjerujem da ti to možeš, što god da te muči. Izbori se za sebe i budi jaka. Budi jaka za svoje dijete. Ono će to zapamtiti. Sjetit će se jednog dana i moći će glasno reći kako ima majku koju ništa ne može slomiti.

Zapamti to!

Uostalom, u ovom mjesecu slavimo i Dan žena! Sve smo snažne, jedinstvene. Jedino što nas razlikuje je naša unutarinja snaga - poriv koji nas tjera da se borimo kao lavice ili da se sakrijemo kao miševi.

Nema druge, budi lavica! Znam da možeš to!

Manija

“Na svijetu postoji samo jedno lijepo dijete i svaka ga majka ima.”

kineska poslovice

PISMO ŽENI, MAJCI, KĆERI, UNUCI, PRIJATELJICI, KOLEGICI...

Autorica: Monika Šavorić, prvostupnica sestrinstva

@just_mom_nurse

Draga ženo, majko, kćeri, unuko, prijateljice, kolegice...

Toliko toga u tebi, a ti jedna. Uvijek sam zamišljala kako je Bog stvarao svijet, pa nas... Negdje je sigurno imao popis osobina i karakteristika koje jedno ljudsko biće treba imati.

Stvorio je muško, pa onda žensko. Kaže Biblija iz muškog rebra. Znači iz slomljenog komadića.

Pa je krenuo po popisu i shvatio da možeš podnijeti toliku bol pa je sve ustostroučio. Povećao ti toleranciju boli na n-tu. Povećao ti strpljenje, sarkazam, smisao za humor, sposobnost od ničeg učiniti sve. Ali umanjio ti je samopouzdanje, jer uvijek težiš da si drugačija, jer misliš da nisi dovoljna.

A ti si predivna, nježna, strastvena, predana; najbolja verzija sebe.

Ti si She-Hulk, Wonder Woman, Supermom, Supergirl, Maria Curie, Florence Nightingale.

Ti si kuharica, spremačica, animatorica, njegovateljica, medicinska sestra, dadilja, odgojiteljica, učiteljica, instruktorka, taxi služba, čitateljica, psihoterapeut, žena za nabavku...

Ti si žena, kćer, sestra, unuka, mama, supruga, prijateljica, kolegica, uspješna poslovna žena...

Samo dok čitaš ovo, želim da ti se srce nasmije i budeš ponosna na sebe.

Nemoj misliti da ona greška koju si nehotično napravila umanjuje tvoju vrijednost; ili ono kad si imala loš dan pa si bila ljuta na cijeli svijet i sebe; ili onda kad si napokon nakon dugo vremena rekla „NE“; ili kad si rekla da danas ne kuhaš i otišla u McDonald's i kupila djeci hranu; ili kad si ostala spavati sat vremena duže, jer si bila do kasno budna završavajući sve kućanske poslove. Nemoj misliti da si loša mama ako si otišla van na kavu ili ostavila dijete u vrtiću pola sata duže samo kako bi udahnula i izdahnula u miru. Nisi loša mama ako se nekad osjećaš nemoćno, jer ne možeš utješiti svoje dijete ili kad ti glava puca od obaveza i briga te zbog toga nisi ispunila dječju želju te sekunde.

Nisi loša mama ako dječji ritam ravnaš po svome, pa pomakneš jednu dječju aktivnost kako bi uspjela sve na vrijeme napraviti. Nemoj misliti da si loša mama ako ne znaš pomoći djetetu riješiti određenu školsku zadaću jer taj predmet nisi ni voljela u školi. Nemoj misliti da si loša mama jer nisi kreativna kao druge. Nemoj misliti da si loša mama ako kupiš gotovu igru umjesto da sama napraviš. Nemoj misliti da si loša mama jer puno radiš i dugo si van kuće. Nemoj, jer nisi.

Nemoj misliti da si loša žena ako nisi svaki put čula sve ono što ti partner priča, jer on tebe ne čuje većinu vremena. Nemoj misliti da si loša žena ako nisi bila raspoložena za sve što se od tebe traži. Nemoj misliti da si loša žena ako kuća nije uvijek blistavo čista. Nemoj misliti da si loša žena ako nije svaki dan kuhan ručak i ispečen kolač. Nemoj misliti da si loša žena ako ne možeš uspostaviti normalnu komunikaciju sa svim članovima obitelji; uže ili šire. Nisi loša žena ako ne biraš ekstra zdrave namirnice za svoju obitelj. Nisi loša žena jer si bila van kuće dok si radila na svom radnom mjestu. Nemoj misliti da si loša žena ako ne možeš imati dijete, a to toliko želiš. Nemoj, jer nisi.

Nemoj misliti da si loša kćer ili unuka jer ne odvajáš dovoljno vremena za svoje starije članove obitelji. Nemoj misliti da si loša kćer ili unuka jer se nisi odmah javila na njihov poziv, ili da si loša jer ne želiš putovati k njima nakon što si cijeli tjedan provela u autu. Nemoj, jer nisi.

Nemoj misliti da si loša prijateljica jer si iskreno rekla što misliš. Nemoj misliti da si loša prijateljica ako nisi svaki dan komunicirala sa prijateljicama. Nemoj misliti da si loša prijateljica jer im nisi stalno na raspolaganju. Nemoj, jer nisi.

Nemoj misliti da si loša kolegica jer danas nisi stigla obaviti sav natrpani posao. Nemoj misliti da si loša kolegica jer si zamolila za pomoć. Nemoj misliti da si loša kolegica ako uvijek nemaš dobre ideje za podijeliti. Nemoj misliti da si loša kolegica ako si odlučila baš danas usporiti. Nemoj, jer nisi.

Svaka tuga, radost, ljutnja, neizvjesnost, frustracija i gnjev, nestrpljivost i strpljivost, učinila te svojom. Oblikovala te u ljudsko biće sa emocijama i zdravim razumom. Učinila te stupom u obitelji, prijateljstvu, poslu, životu. Umjesto toga uživaj u životu, stvaraj uspomene, pjevaj i pleši. Budi svoja jer predivna si i tužna, i ljuta, i sretna, i frustrirana, i kad plačeš, i kad se smiješ. Voli svaki dio sebe. Voli svoj izgled, svoje tijelo, svoje kilograme, svoju kosu, svoj osmijeh i umorno lice, svoje ruke koje možda nisu uvijek njegovane, voli svoje srce jer toliko voli i štiti. Uzmi si za pravo biti malo i ljubomorna na ljude oko sebe, ali nek' to bude pozitivna ljubomora koja će te tjerati da budeš još bolja, da upoznaš i ojačaš novi dio sebe.

I ne mijenjaj se za nikoga i nikada. Ne ovisi o nikome. Ne mjeri se po nikome. Voli se, jer te i ja volim. Ponosim se s tobom jer si hrabra, jaka, predivna, požrtvovna, sposobna, pametna, snalažljiva, uvijek prisutna.

Draga ženo, majko, kćeri-unuko, prijateljice, kolegice VOLIM te.

Momika

PRIČE I PJESME ZA DJECU

Autorica: Nataša Trebotić,
prof. pedagogije i hrv. jez. i knjiž.
@KreativnaPedagoginja

*Pišući ovaj materijal, osim svog znanja i ljubavi prema književnosti, koristila sam znanja na području NLP-a. Naime vidljivo je koliko značajno tek zamjenom riječi i pojmova pobuđujemo pozitivne umjesto neugodnih emocija. Tako je primjerice **bolnica Njegograd**, a **medicinsko osoblje čarobnjaci**, **lijekovi su melem** a **mirisi su tu da nas zaštite**. Time programiramo osjećanje, a potom i ponašanje koristeći jezik, što i jest bit Neuro Lingvističkog pristupa.*

PRIČICA ZA UTJEHU KAD JE DIJETE U BOLNICI

Bolnice su za nekoć davno za mene bile zastrašujuće mjesto. Morala sam naime nekoliko puta, već kao jako malena, biti odvojena od svoje mame, tate i brace zbog boravka na liječenju. No, budući sam i u mladosti bila nekoliko puta hospitalizirana odlučila sam vam prenijeti svoje dojmove kroz priče za utjehu. Naime, upoznavajući medicinske sestre, liječnike a i druge pacijente dojam o ovoj zdravstvenoj ustanovi postupno se promijenio. Odlučila sam sebi pomoći onim što mi najbolje ide, a to je pisanje. Stoga ovaj put pred vas stavljam priče priče za vas i vaše najmlađe kako biste im olakšali liječničke intervencije ili pak boravak u bolnici. Stoga zavirimo u svijet mašte gdje bolnica nije obična ustanova sive fasade i neobičnog mirisa već postaje radost i utjeha svima koji pate.

PRIČA O NJEGOGRADU

Iza sedam gora i sedam mora sakrio se jedan grad. Ime mu je Njegograd. U njemu žive čarobnjaci i čarobnice. Oni se po cijele dane i noći trude smisliti sve bolje lijekove za boli. Citala sam negdje da imaju poseban melem pomoću kojeg iscjeljuju rane. Koriste u radu magične naprave, potom male spravice za trajni otklon boli, a ukuhavaju i kremice, posebne sirupe, čarobne lijekove...

• Foto: personalizirana Canva

Zvukovi koje čujete znak su da je sve čisto i da pravilno radi, a neobični mirisi vam kazuju da se upravo priprema novi čarobni lijek. Nakon susreta s njima boli više nema.

Ako vam srce lupa jako prije nego ih susretnete, to je samo znak da ste uzbuđeni zbog susreta s čarolijom Njegograda. Čarobnice su njihove posebne, one vam se nasmiješe i uljudno vas pozdrave, a drže vas i za ruku ako ih zamolite. Nevjerojatno je da uz toliko posla imaju snage za ohrabivanje. Također, ukoliko vas što jako iznenada uznemiri, poput zvuka spravica, znajte samo da sve pravilno radi. Sjetite se da i Baltazarov stroj bruji da proizvede magično rješenje.

Ah, da ne zaboravim, znate li zašto su njihovi zidovi sivi, a sve je sterilno? To je stoga da ih nitko ne uoči. Oni naime žele održati savršeno čistim prostor u kojem stvaraju ozdravljanje. Ne smije tu biti prljavštine, ali ni zlih misli i namjera. Sve to ugrožava iscjeljenje boli. Bila sam nekoliko puta na ovom čarobnom mjestu i znate li što? U njemu zaista njeguju ljude. Čak vas i nagrade malenom igračkicom nakon pregleda i boravka kod njih. Mene su nekoliko puta morali uspavati kako bi mi magični lijek bolje djelovao. Sanjala sam tada najljepše snove. Vidjela sam da u ovom gradu prestaje patnja, i bol i suze. Osim radosnica 😊 Njegograd je neostvareni san svakoga od nas, zar ne?

PJESMA ZA DJECU

PJESMA ZA UTJEHU KAD SU RODITELJI ODVOJENI I/ILI KAD DIJETE NEKO VRIJEME NE VIDI MAMU

*Za večeri duge zimske
upoznaj u pričama likove prisne!
Pogosti se slovima,
tortu od riječi napravi 😊
Ispeci kolač mašte
u krilu nepoznate bašte!*

*Povedi psića i Pepu
u Zemlju čudesa, daleku!
Plešite riječima,
crtajte bojama,
slatko se smijte
svojim divnim forama!*

*Ma gdje s mamom bio njen anđeo si mio,
i kad mame kraj tebe nema ona za te priče sprema!
Voli te dušom i srcem svim,
Ne mogu to sve ni da nabrojim*

*Ma gdje snivao, ma gdje bivao
psići i Pepa i Ježurko Ježić miluju ti lice
s najmilije slikovnice.
Ne brini zato, smij se rado,
Maštom leti u strano,
leti u nepoznato!*

*Toplina tvoja grije sva srca,
Ježurko evo opet k tebi kuca
Otvori mu dragi i s mamom čitaj,
a kad je nema samo se sjeti
da za tebe maštom leti!*

*I kad ste razdvojeni, mama skuplja
pjesme i priče,
da ih tebi ponovno čita,
i skupa s tobom
snovima da skita! 😊*

*“Djeca vide
čaroliju jer ju
traže.”*

Christopher Moore

MAMI MALENOG ATOPIČARA

Autorica: Ana Marija Horvat, mag. oec.

@mama.atopica

Draga mama,

Kako si?

Jesi li umorna?

Bi li voljela spustiti to breme koje je došlo s dijagnozom tvog djeteta?

Bi li voljela ponekad dobiti priznanje i zahvalu za sve što radiš?

Bi li voljela imati hrabrosti preuzeti stvar u svoje ruke i odvažiti se na promjene koje vam mogu olakšati svakodnevicu na bolje?

Još uvijek pamtim dan kada sam s Gabrielom stigla iz rodilišta, bio je maleno klupko sreće koji smo toliko željno očekivali. Zdrava beba, mali "Michelinko" koji je dobivao na težini i moj svijet se činio savršenim. Bila sam u svom malom mjehuriću sreće koji je zatim naglo probušen sa cca. 2 mjeseca kada je dobio prve ekceme.

Koliko noći sam proplakala u očaju, tražeći rješenje za svoje dijete. Koliko vremena sam provela moleći doktoricu da nas pošalje na pretrage da pronađemo okidač. Koliko krema za „atopijski dermatitis“ smo isprobali. Koliko mene je ta bolest uzela od mog djeteta.

Kada samo pomislim na stanje u kojem sam se našla, a nisam mu pridavala pažnju - jer sam se vodila onim najbitnije da je on dobro.

A sada, sada znam da sam baš u tim trenucima trebala paziti na sebe kao nikada. Ne postoji bez veze izreka "kada je mama dobro - svi su dobro".

***"Kada dajemo od sebe najbolje što možemo, nikad ne znamo kakvo čudo se može pojaviti u našem životu ili u životu drugoga."
Helen Keller***

Mama ne zaboravi - ti si taj stup kuće koji je drži na temeljima i za vrijeme najvećeg nevremena. Ti si ta koja je u stanju preokrenuti cijelu planetu naopako u traženju rješenja.

Dobra stvar je - tu sam da ti pomognem. Tu sam da ti olakšam taj put koji sam nažalost i ja morala proći. U trenu kada sam ja odlučila uzeti stvari u svoje ruke najteže mi je palo što nisam znala gdje krenuti. U naredna dva mjeseca doslovno sam gutala literaturu o atopijskom dermatitisu kod djece i kako doći do stanja mirovanja na prirodan način.

Zahvaljujući mojoj upornosti, volji i spremnosti na učenje - Gabriel je pošteđen mazanja kortikosteroidima.

U ovom mjesecu, kada slavimo dan žena, odlučila sam ti pokloniti 20 minuta besplatnih Zoom konzultacija, u kojima ću ti otkriti svoju AD dobitnu kombinaciju.

Javi se u inbox mog Instagram profila, porazgovaraj s nekim tko je bio u tvojim cipelama, tko može u potpunosti razumjeti što prolaziš - i saznaj odakle započeti svoj put do zdrave kože na prirodan način.

S ljubavlju

Ana Marija

PISMO RODITELJU

Autorica: Maja Lončarić,
zaposlena mama s puno ideja
@actionma.ma

Dragi roditelju,

daješ sve od sebe, sigurno. Ako misliš da nije tako, varaš se! U ovo izazovno doba, treba misliti i na sebe. Da biste se brinuli o drugima, morate se brinuti za sebe.

Teško je ostati sabran, teško je ne pokazati tugu, nemoć i ljutnju pred djecom! Pogotovo ako si doživio užase rata. Pokušavaš ih izolirati od tog zla za koje ne znamo kako će završiti. Kreni polako. Isplači se ako moraš, meditiraj, prošetaj, što god ti treba da vratiš svoj mir, barem malo. Pokušaj ne čitati vijesti stalno, fokusiraj se na to kako možeš pomoći. Jer pomoći možeš sigurno!

Uživajte i budite zahvalni na ovome što imate. Budite zajedno, budite prisutni. Znamo da su djeca najsretnija kada smo zajedno i kada nešto radimo.

Mi smo otvorili salon za uljepšavanje plišanaca. Poprilično je popularan! Treba vam češalj, koja šnalica i možda stari labello. I to je to! Ima dosta posla jer sigurno imate podosta plišanaca.

Uživajte u zajedničkom vremenu ♥

Klikni na sliku
za preslušavanje pisma:

• Foto :privatna arhiva

Za više ideja, kliknite na [moj blog](#).
Hvala na čitanju!

KAKO RODITELJ MOŽE POMOĆI DJETETU U RAZVOJU SAMOSTALNOSTI I ODGOVORNOSTI?

Autorica: Josipa Periš
jojo_childhood mag. praesc. educ.
 RODITELJSTVO I ODGOJ *jojo_childhood*

Dragi roditelju,

pišem ti ovo pismo jer sam sigurna da si ti djetetu najveće blago i najveći uzor. U ovom nesigurnom i nepredvidljivom svijetu ti si djetetova najveća sigurnost, utjeha i podrška. Ja, kao stručnjak u području odgoja i obrazovanja, želim te ohrabriti da si na dobrom putu i da daješ sve od sebe u ovom trenutku za svoje dijete.

U zadnje vrijeme često čujem pitanja: "Kako dijete naučiti da bude odgovorno i samostalno? Kako mu pokazati da sam tu uz njega, a opet da ne radim sve umjesto njega?"

ZA POČETAK VAŽNO JE ZNATI ŠTO SVE DIJETE PREDŠKOLSKE DOBI MOŽE SAMOSTALNO NAPRAVITI.

Dijete može samostalno:

- obući i svući odjeću,
- obuti i izuti obuću,
- oprati ruke,
- otići na wc,
- koristiti žlicu i vilicu te samostalno jesti,
- spremiti tanjur kad pojede, čašu kad popije,
- pospremiti igračke nakon što se igrao,
- obrisati proliveno,
- zaliti biljke i sl.

Mogla bih još mnogo nabrajati, ali bitno je da shvatiš da ima toliko toga što dijete može samostalno napraviti i na taj način se osjećati samopouzđano i odgovorno za svoje postupke.

Samostalnost i odgovornost su usko povezani, a to se najslikovitije može objasniti na sljedećem primjeru.

Zamisli da djetetu dozvoliš da ulije samostalno sok u čašu i dijete prolije sok po stolu. U tom trenutku ti ne vičeš, nego mu daješ krpu da obriše sok. Na taj način dijete uči da je odgovorno za svoje postupke (prolio je sok i obrisao ga je s krpom), a ti si ostala smirena.

Sviđa li ti se taj prizor?

Sigurno se sada pitaš: Kako to sve djetetu dozvoliti? Imam li dovoljno vremena čekati dijete da napravi sve samostalno, ako žurimo u vrtić i na posao?

U NASTAVKU PIŠEM SMJERNICE KOJE ĆE TI SIGURNO POMOĆI.

Prije spavanja kratko promisli što tvoje dijete trenutno još uči samo napraviti. Ako zna samo obući hlače, a majicu još ne, dozvoli mu da sam obuče hlače, a majicu mu ti pomoz.

Pokušaj ne odgađati alarm i raditi sve u zadnji tren kako bi bila odmorna i naspavana. Tako ćeš sigurno imati više strpljenja za svoje dijete koje možda neće uspjeti sve iz prve napraviti.

Kad dođete u vrtić, dozvoli djetetu da samo izuje cipele i obuče papuče te cipele spremi na svoje mjesto.. Dijete će sigurno biti ponosno i uzvratit će ti osmijehom i poljupcem jer postaje samostalan, a istovremeno i odgovoran za svoje stvari.

Ono što djetetu treba je tvoja podrška i vjera u njegove sposobnosti. Daj mu vremena kako bi stekao sigurnost u svoje mogućnosti i stečene vještine. Za kraj, ne zaboravi pohvaliti djetetov trud i uspjeh.

S ljubavlju,

Josipa

Za više savjeta o odgoju i obrazovanju, prati moj instagram profil.

PISMO SVAKOJ MAMI

Autorica: Kristina Tanger,
AMI certificirana Montessori asistentica
Vlasnica 1. Montessori Studija u Hrvatskoj
@montessorimama.hr

Draga mama,

znam da su te trenutni, okrutni događaji jako potresli. Isto tako znam da si još zahvalnija na svemu što imaš. Znam da naš život kao roditelji mora teći dalje, radi naše djece, radi njihova djetinjstva.

Danas, draga mama, dijelim s tobom nekoliko promišljanja inspirirana Montessori aktivnostima iz praktičnog života. Znaš one stvari koje mi svakodnevno obavljamo u auto-pilotu, a kojima se naša djece jako vesele.

Aktivnosti iz praktičnog života zauzimaju važno mjesto u Montessori pedagogiji, zato što dijete ima prirodan poriv prema njima te zato što predstavljaju bitan korak na putu prema samostalnosti.

Kao roditelji, pogotovo mlade djece, svjesni smo da svaki puta kada pružimo priliku uključivanja u ono što radimo, na njihovom licu osjetimo istinsku sreću i ponos.

Za dijete to je potreba, nešto za čime zaista žudi. Razlog je jednostavan, to su aktivnosti kojima su najviše izloženi od rođenja. Stoga i najmlađe dijete želi aktivno sudjelovati te pronaći svoje mjesto i svoju svrhu unutar obitelji.

Kada osjetimo da se dijete želi uključiti, trebamo mu pružiti priliku te pripremiti okruženje na siguran i dostupan način. No, imajmo na umu da to činimo bez očekivanja, bez rokova i bez ograničavanja.

Djetetu treba dozvoliti da bude ono što je. Da ponavlja bezbroj puta, ako ima tu potrebu.

Kroz uključivanje u stvaran i smislen rad postićemo da naše dijete: istančava pokret, doživljava potpuni ciklusa nekog posla te njeguje samostalnost i osjećaj vlastite vrijednosti.

“Rast dolazi iz aktivnosti, a ne iz intelektualnog razumijevanja.”

Maria Montessori

Treba li dijete uvijek sudjelovati? Ne.

Na nama je da mu ponudimo tu mogućnost, no dijete samo odlučuje kada i na koji način se želi uključiti. Pustimo dijete da istražuje, ne uplićemo se i dozvolimo djetetu da to uradi samo.

Draga mama, vjerujmo u proces, naše dijete to može.

Kristina

Video vezan uz članak možeš pogledati klikom ispod:

Više o svemu možeš pronaći na mom [Instagramu](#) ili [webu](#).

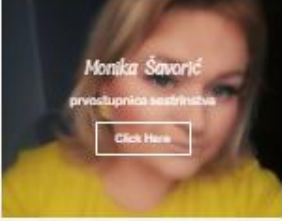

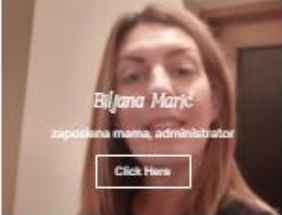

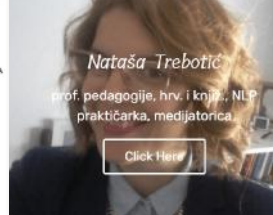

EDUMAGAZIN

Home - eduMagazin

VIŠE O AUTORIMA

 <p>Tanja Hrvatin Šimičić mag. praćac, educ., Zlatni bronci certifikirani nastavnik za roditeljske edukacije (jednina) pripremljena psihološkim</p> <p>Click Here</p>	 <p>Marija Rušev mag. soc. ut. pisač, eduBlogger, projekt "okusba roditelja"</p> <p>Click Here</p>	 <p>Mia Žilić mag. praćac, educ., Montessori pedagoginja, certifikat za vođenje angl. skupine, eduBlogger</p> <p>Click Here</p>
 <p>Kristina Tenger AMT certificirana Montessori asistentica za uzrast 0-3/3/6 godina, vlasnica 1. Montessori Studija u Hrvatskoj</p> <p>Click Here</p>	 <p>Eva Hofbauer univ. bač. psih. znan.</p> <p>Click Here</p>	 <p>Ana Horvat Gačić mag. spec. et educ. psih. Croat. prof. pedagogije, mindfulness i NLP praktičarka</p> <p>Click Here</p>
 <p>Josipa Periš mag. praćac, educ.</p> <p>Click Here</p>	 <p>BE ORIGINAL Click Here LUKA ART</p>	 <p>Maja Lončarić mag. med. lab. diag.</p> <p>Click Here</p>
 <p>eduMagazin CJELOVIT PRISTUP OBITELJIMA I POJEDINCIMA</p> <p>PRIJAVI SE I TI ako želiš kreirati sadržaj u sklopu eduMagazina</p> <p>Click Here</p>	 <p>Tea Resanović mag. paćac, inicijatorica eduMagazina</p> <p>Click Here</p>	 <p>Ana Marija Horvat mag. doc. nauka atopičara</p> <p>Click Here</p>
 <p>Monika Šavorić pristupnica sestrištva</p> <p>Click Here</p>	 <p>Lea Vujaklija mag. prim. educ., učiteljica joge</p> <p>Click Here</p>	 <p>Nataša Maček mag. praćac, educ., volonterka</p> <p>Click Here</p>
 <p>Bijana Marić zapisana mama, administrator</p> <p>Click Here</p>	 <p>eduMagazin CJELOVIT PRISTUP OBITELJIMA I POJEDINCIMA</p> <p>PRIJAVI SE I TI ako želiš kreirati sadržaj u sklopu eduMagazina</p> <p>Click Here</p>	 <p>Nataša Trebotić prof. pedagogije, hrv. i knjiž., NLP praktičarka, medijatorica</p> <p>Click Here</p>